

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

Ο Σταύρος Θεοδωράκης παρακολουθεί τη γυναίκα που πάντοτε έβαζε πάνω απ' όλα τη μάχη για την ισότητα και πρόσφατα έγινε η μοναδική ελληνίδα ευρωβουλευτής η οποία — κόντρα στο κόμμα της — ψήφισε υπέρ της άρσης του αβάτου του Αγίου Ορους. Φωτογραφίες: Θεοδώρα Μαράκη

ΣΤΗ («ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΗ») ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΚΑΡΑΜΑΝΟΥ

Η Άννα Καραμάνου δεν μαγεύτηκε ποτέ από την ιστορία του Αδάμ και της Εύας. Μάταια προσπαθούσε η κυρία Γεωργία — η θεολόγος της στο γυμνάσιο — να της τη βάλει στο μυαλό. Η θεωρία του Δαρβίνου για την εξέλιξη των ειδών ταίριαζε καλύτερα στη μικρή Άννα. Ακόμη και μετά την εξομολόγηση, όταν τα άλλα παιδιά του κατηχητικού δήλωναν «Ξαλαφρωμένα», αυτή ένιωθε χειρότερα. Παρά τις ανησυχίες της όμως ήταν αριστοκός σε όλα τα μαθήματα — και στα θρησκευτικά! Αλλά έβλεπε τα αγόρια να είναι σημαντικό στις παρελάσεις, καθ' όσον για τους δασκάλους της εποχής της ήταν αδιανόητο τα κορίτσια να κρατάνε τη σημαία. Και πριν από λίγο καιρό ήταν η μόνη από το ΠαΣοΚ, η μόνη Ελληνίδα, που

υπερλήφισε την έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα ζτώντας έτσι και την άρση του αβάτου του Αγίου Ορους.

«Ο σεβασμός στις παραδόσεις δεν μπορεί να χρησιμοποιείται ως άλλοθι για τον περιορισμό των δικαιωμάτων και την επιβολή διακρίσεων με βάση το φύλο» επαναλαμβάνει όλες αυτές τις ημέρες η ευρωβουλευτής. Και για να δικαιολογήσει την ψήφο της άλλοτε επιτίθεται («η απόφαση των μοναχών ελήφθη την εποχή του Μαύρου Μεσαίωνα στην Ευρώπη») και άλλοτε χρησιμοποιεί τη χριστιανική διδασκαλία («ουκ έστι δούλος ουδέ ελεύθερος, ουκ έστι άρσεν και θήλυ»).

Στην εκκλησία πηγαίνει σπανίως. Συνήθως τα Χριστούγεννα και το Πάσχα. Ο πρώτος της γάμος, το 1968, ήταν θρησκευτικός. Τη δεύτερη φορά όμως, το 1985, πήγε μόνο στο δημαρχείο. Η Άννα Καραμάνου, πρόεδρος της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισων Ευκαιριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, έχει πρότυπο τη Μελίνα Μερκούρη και την πρώην πρωθυπουργό της Νορβηγίας Χάρλεμ Μπρουλάντ. Πιστεύει δε ότι ο κόσμος θα ήταν καλύτερος αν κυβερνούσαν οι γυναίκες.

Την πολιτική καριέρα της πάντως την οφείλει μάλλον σε έναν θεολόγο, τον γυμνασιάρχη της Δημήτρη Τσιγουρή. Τον συνάντησε τυχαία το 1974 σε ένα ταξίδι στην πατρίδα της, τον Πύργο. «Άννα, άλλα περίμενα από σένα» της είπε ψυχρά όταν την είδε «συμβιβασμένη», αγκαλιά με τον άντρα και την κόρη της, και εκείνη... Ξεκίνησε ξανά στη Φιλοσοφική, που την είχε παρατήσει, και την ίδια

χροιά μπήκε και στο ΠαΣοΚ. Από τότε ασχολείται φανατικά με την ισότητα και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Τον ΟΤΕ τον έκανε «άνω-κάτω» για να «περάσει» την ισότητα. Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συζητεί συχνά με την Ούλε Σάντμπεκ, ιερέα στη Δανία. Και μόλις ο Χριστόδουλος Εξελέγης Αρχιεπίσκοπος του ζήτησε να επιτρέψει την ιεροσύνη στις γυναίκες, όπως και την καύση των νεκρών.

Αυτόν τον καιρό διαβάζει το βιβλίο της Κάρεν Αρμστρονγκ «Η ιστορία του Θεού»... Αυτές τις ημέρες ανέβηκε στο Ησυχαστήριο του Προφήτη Ηλία στα Τουρκοβούνια και εκεί κουβέντισε με την ηγουμένη Φιλάρετη. Καμία από τις δύο βεβαίως δεν άλλαξε απόψεις. Στο μόνο που συμφώνησαν είναι ότι η χριστιανική διδασκαλία είναι επαναστατική. Και σε κάτι άλλο που της έλεγε και η θεία της η Αγγελική: «Όσο πιο πολλά δίνεις τόσο πιο πολλά σου δίνει ο Θεός». ●

